



**УХВАЛА
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Діденко Ольги Петрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

К и ї в
22 березня 2023 року
№ 3-уп(I)/2023

Справа № 3-230/2021 (477/21)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційними скаргами Діденко Ольги Петрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернулася Діденко О.П. із клопотаннями визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій

статті 8, статті 21, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 126, статті 151², частині другій статті 152 Конституції України (є неконституційними), положення частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон № 1402).

Згідно з частиною третьою статті 142 Закону № 1402 „щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді. За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді“.

Діденко О.П. вважає, що оспорювані приписи Закону № 1402 „за своєю суттю істотно порушують законодавчо визначені до цього гарантії незалежності судді, зокрема звужують рівень матеріального забезпечення та соціального захисту судді у відставці“.

Автор клопотання стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних приписів Закону № 1402 зменшено базовий відсоток розміру виплати щомісячного довічного грошового утримання, чим порушено його право на належне матеріальне та соціальне забезпечення, яке є конституційною гарантією незалежності суддів згідно з частиною першою статті 126 Конституції України, а також право власності, гарантоване частинами першою, четвертою статті 41 Основного Закону України.

2. Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 17 лютого 2022 року відкрила конституційне провадження в цій справі. У зв'язку зі звільненням у відставку судді-доповідача справу 8 грудня 2022 року розподілили судді Конституційного Суду України Совгирі О.В., яка входить до складу Першого сенату Конституційного Суду України.

3. Під час розгляду справи Перший сенат Конституційного Суду України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Діденко О.П. не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності положень частини третьої статті 142 Закону № 1402.

Автор клопотання, стверджуючи, що оспорювані положення Закону № 1402 знижують рівень матеріального забезпечення судді у відставці, вказує лише на зменшення розміру відсотків суддівської винагороди як величини, яка застосовується для обчислення щомісячного довічного утримання судді у відставці, що не доводить зменшення фактичного (реального) розміру його щомісячного довічного грошового утримання. Діденко О.П. не навела жодних аргументів на підтвердження того, що після здійснення їй перерахунку щомісячного довічного грошового утримання знижено рівень її матеріального забезпечення. Натомість з матеріалів, доданих до конституційної скарги, убачається, що, зменшивши в Законі № 1402 розмір відсотків суддівської

винагороди для обчислення щомісячного довічного грошового утримання, законодавець суттєво збільшив розміри посадових окладів суддів, із яких здійснюється перерахунок щомісячного довічного грошового утримання суддів у відставці.

У своїй конституційній скарзі Діденко О.П. цитує рішення Конституційного Суду України, окремі норми Конституції України, законів України, наводить практику Європейського суду з прав людини. Однак цитування приписів Основного Закону України, юридичних позицій Конституційного Суду України без наведення аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваних приписів закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 36, 55, 62, 63, 67, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Діденко Ольги Петрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 142 Закону України „Про

судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**